

Kniha hledá hlavní příčiny biosociální diverzity v rámci lidského druhu (osobnostní, věkové, sexuální, rodinné, reprodukční, skupinové, mezipopulační a mezigenerační odlišnosti) a klade je do souvislosti s různými netolerantními přístupy doby modernizace, jako jsou například individualismus, ageismus, sexismus, familismus, pro- / antinatalismus, grupismus, rasismus a dysgenismus. Každý faktor ovlivňující biosociální diverzitu je vysvětlen na základě jeho biologického vývoje. Variabilně specifické biosociální vztahy v rámci lidské společnosti jsou studovány v souvislosti s variabilně specifickým odkazem vývoje lidského druhu, stejně jako s novými výzvami a adaptivními potřebami, které přináší nové prostředí, jež vzniklo v průběhu modernizace.

Modernizace je zde chápána jako proces, který díky moderní vědě a technologiím umožňuje čím dál hlubší porozumění jednotlivým biosociálním procesům. Společně s humanistickými principy osvícenství by modernizace mohla vést k trvalému zlepšení kvality života, ovšem pouze za předpokladu, že lidé porozumí příčinám a významu diverzity a že se podaří potlačit netolerantní postoje.

Tato kniha je určena především čtenářům se sociálněvědným a biologickým zázemím, mediálním odborníkům či politikům. Dobře však poslouží také studentům sociálních a behaviorálních věd, kteří jistě ocení úvod do biosociální evoluce lidského druhu a specifické výzvy, které přináší moderní kultura.

Autor je emeritním profesorem biologické antropologie a sociální biologie na University of Ghent; tam také vedl kurzy pro studenty sociálních a behaviorálních věd (sociologie, kriminologie, právo, psychologie, historie, filozofie a etnologie). Publikoval téměř 200 odborných textů a několik knih zabývajících se tématy rodiny a populace a globálními a regionálními populačními politikami.